

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 30 cor. (15 Lei)
Pe 1/2 de an . . . 15 cor. (7.50 Lei)
Un număr 60 fileri (30 bani.)

lese ca număr poporal al „Unirii” în fiecare Joi.

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Alba-de-jos.

Redactor: Alexandru Lupeanu-Melin.

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 1 cor. a doua și a treia oră 80 fil.

Ziua voturilor.

— Alegătorii când votează au în mână viitorul țării. —

Cu adevărat mare lucru are în mână sa fiecare alegător: viitorul nostru al tuturor, al țării care ne hrănește și ne orotește. Cei aleși de noi vor merge în orașul de scaun al României mari și vor avea să prindă în mâinile lor cârma de conducere, și dacă vor cârmui bine, va fi bine de noi toți, iar dacă vor fi cârmaci slabi sau răi, atunci rău va fi de noi, de de ceace Dumnezeu să ne fe-rească...

Prin urmare, grea răspundere au înaintea oamenilor și înaintea lui Dumnezeu alegătorii când votează! Ei înșiși țin în mâinile lor frânele țării pe cari prin voturile lor, pot să le treacă în brațe vânjoase, vrednice și cinstitute, sau pot să le pună în ghiare netrebnice și păcătoase, cari vor duce statul în prăpăstii groaznice și întunecoase.

Votul este lucru sfânt, e o cărămidă din clădirea măreață a României mari. Și cine nu-și poate da seamă ce putere mare zace în votul alegerilor de deputați și senatori, mai bine este să nu se apropie de urnă, ci să-și cunoască neputința sa și să steie la o parte cu mâinile în sân. Decât să știe, că face un rău țării, neamului și viitorului tuturor, mai bine să-și toarne cenușă pe creștet și să fie surd și mut. Un vot folosit cu nevrednicie sau cu răutate, e ca un cuțit ucigător implantat în inima vie a țării...

Voturile nu mai sunt acum lucru de târguială, ele nu se mai pot cumpără, nici vinde. A trecut vremea tocănilor și a „păprieșurilor”. Numai sunt acum sulite de jandarmi, nici pece înșelătoare. Nu mai sunt făgăduieli, nici amenințări. Nu alegem bărni și grofi, nici o-vrei deja Budapesta. Nu suntem în Ungaria păcatelor, ci suntem în România mare, în România

liberă, care e a noastră, a copiilor și urmașilor noștri.

Votezi cu cine te îndeamnă sufletul tău de român și de om cinstit. Deputați vor fi aceia, despre cari putem socoti că au mai mult la inimă binele țării și viitorul neamului.

Însă libertatea votului să nu ne înșele ca să ne pierdem cumpătul. Tocmai fiind că votul e slobod și e tainic, putem cu mult mai ușor aluneca spre greșeli, cari pot să ducă țara la rele și chiar la pierzare.

Votul nostru să-l dăm aceloră despre cari un neam întreg, o țară toată știe că sunt oameni vrednici, cinstiti și cu adevărată tragere de inimă către binele de obște. Acelora să ne dăm votul, cari au puteri și au pricepere să prindă în mâni cârma României mari, să le dăm aceloră, cari au dovedit prin viața și luptele de până acuma, că pot să ducă țara la bine și la fericire. Mulți oameni neastâmpărați, multe suflete deșerte și pline de fală nesăbuită, vor cere acum să le dăm votul, nu ca să folosească țării, ci ca să-și facă lor mândrie și mărire, ca să apuce la putere, de care de altfel nu sunt vrednici. Aceștia sunt viteji proaspeți, mărime necunoscute pân' acum, răsăriți deodată cu alegerile, după ce mai înainte nimenea nu le știa de nume, nici de fapte.

Nu aceștia sunt cei vrednici. Ei sunt năimiții, sunt păstorii, cari numai atunci vreau să fie păzitori de turme, când e vorba să ajungă la fală goală și la cinste ușoară.

Nu cu aceștia vom vota.

Ci cu aceia vom vota, ei căror nume și până acuma a fost cunoscut și a răsunat cu cinste în lupta noastră de desrobire, de înaintare a neamului, de făurire a României mari.

Cu aceia vom vota despre cari cheazăuiesc frunțașii neamului nostru, conducătorii de ieri și de azi ai neamului, că sunt vrednici și destoinici să ajungă la Cârma țării în București.

Candidații.

Două feluri de oameni ne vor cere voturile la alegerile din aceste zile. Cei dintâi sunt candidații, adică încrezuții *Partidului nostru național*, iar ceilalți sunt nume răsărite la întâmplare din întunecul necunoscutului. Pentru cei dintâi stau buni și cheazăuiesc toți frunțașii de ieri și de azi ai neamului nostru din aceste părți desrobite, iar pentru ceilalți fac mărturie ei înșiși, neamurile, rudeniile, cunoștii și prietini lor, ori poate nici aceștia.

Despre cei dintâi vine Partidul, vine un *Iuliu Maniu*, un *Octavian Goga*, un *Vasile Lucaciu*, un *Alexandru Vaida-Voevod* și spun, iată, pe aceștia îi socotim oameni încercați, îi cunoaștem, că sunt luptători vechi pentru binele nației și vă zicem cu frățești îndemnuri: puteți să-i alegeți cu inimi liniștite, ei nu ne vor da de minciună nici pe noi, cari îi recomandăm, nici pe voi, precum nu au dat de minciună neamul nici până acuma. Numele lor sunt nume binesunătoare, nume curate, cari au fost lămurite în focul luptelor naționale de până acum. Ei sunt lamura neamului nostru din Ardeal, Bănat și părțile ungurești locuite de români: vrednici sunt să ajungă la frânele de cârmuire ale României mari. Dacă îi alegeți pe dânșii, stăm buni, că țara va da

înainte pe calea cea bună și spre înflorirea cea de toți dorită. Aceasta e dorința noastră. De poruncit nu vă poruncim, nici silă nu vă facem, dar noi, Partidul național, vă arătăm calea, pe care o vedem noi că este bună, după cum tot la bine v'am îndemnat și v'am dus și până acum.

Față de aceste glasuri ale cârmuitorilor neamului nostru, se ridică ici-colo capete îndrăsnețe, frunți îngâmfate, cari nu iau în seamă recomandarea partidului, ci se pun la vedere și glăsuesc și ei: Iată, noi încă suntem vrednici să fim deputați, doar noi încă știm strigă și face larmă, noi avem neamuri, avem prietini, avem cunoștii, cari ne vreau, deci buni suntem și vă zicem: să ne dați nouă voturile voastre, frați alegători!

Alții, tot dintre aceștia, își întrebă mai întâiu nevasta, socrii, frații și verii, zicându-le: ei, ce ziceți, n'as fi și eu bun deputat, doar uitați la mine, ce mustațe frumoase am, ce frunte, ce făptură mândră de deputat, nu-i așa? Iar nevasta, bucuroasă că mâne va putea să se fălească și ea ca deputăteasă, întărește și ține morțiș: Așa-i, deputat să te faci, soțule dragă, că „fain” om ești, doar eu te cunosc și știu că nu ai păreche în Ardeal și pe pământ.

Iarăș alții, își trag scama cu consătenii lor, le făgă-

duiesc să le câştige păşune la vite, târg de săptămână şi judecatorie în sat, să le câştige uieu de lampă, tabac şi lemnuşe — poate şi foite de ţigări —, deci vrednici sunt să se ducă la Bucureşti şi să fericească neamul românesc...

Altul e mândros şi înţifnat, că comisia de candidare din judeţ sau comitetul cel mai mare din Sibiu, nu s'a gândit la persoana lui atât de uriaşă şi nu l-a socotit vrednic să-l pună în lista cea oficială, alături de numele celea mari, prin urmare, se socoteşte să le arete el tuturor celor cu capul mare, că în circumscripţia lui de alegere el e stăpân şi nu-şi va pune piciorul acolo nime, decât el, cel mândros. Să vadă Partidul cine-i omul poporului...

*

Vedeţi, iubiţi alegători, acestea două feluri de oameni vor stă faţă în faţă la alegerile de acum. Vor sta deoparte aceia, cari nu s'au îmbulzit nici nu au făgăduit marşa cu sarea, ci au fost găsiţi că sunt vrednici de cei cari îndrumă soarta poporului nostru, iar de cealaltă

parte vor stă autocandidaţii, adecă aleşii şi chezeşii lor înşişi, ai nevastăii, ai socrilor, ai unui sat, ai păşunilor pe cari le vor câştiga în lună, ai tăbacului şi ai foitelor de ţigară. Şi amândouă acestea două feluri de oameni vor cere votul nostru, ne vor ruga să-i trimitem în Constituanta din Bucureşti, acolo, unde se vor făuri legi pentru întreaga Românie mare şi nu se vor câştiga lemnuşe şi pachete de tabac...

Care este datoria noastră în faţa acestor soluri de candidaţi?

Una singură şi sfântă: Votul nostru va fi al acelor, a căror chezeşială e mai tare, mai întemeiată. Ingâmfăţii şi vitejii răsăriţi din tufe acum pe spartul târgului, pe împărţirea măririi, să rămâie lângă nevăsteele lor făloase, lângă socrii doritori de chilipiruri deputăteşti, lângă prietini cu cari s'au împărţit tabacul şi foitele şi până acum.

În Constituanta la Bucureşti să meargă cei cu putere de cuvânt şi cu greutate de fapte cunoscute de neamul întreg.

Banatul să-şi arete vrednicia.

Se implineşte nu peste mult anul, de când am ajuns la libertate noi Românii din fostul regat al Ungariei. Abia o lună ne mai despărteşte, de când se implineşte anul dela unirea noastră cu România-Mamă în neuitata adunare dela Alba-Iulia. Ne-am unit cu toţii, Românii din fosta Ungarie, afară de o parte a Banatului, care din împrejurări neatârnatore de noi trebuie să mai poarte şi astăzi încă cruntul jug al unei stăpâniri străine.

Unirea aceasta a noastră a tuturor cu mama noastră dulce, vechiul Regat, ne-a întărit în așa măsură încât am fost în stare să înfruntăm cele mai grele vijelii, să ținem piept pe două fronturi cu dușmanii neamului și să scăpăm din ghiarale bolșevismului pe frații noștri din Ungaria.

Vitejia noastră a recunoscut-o lumea întregă, și soldatul român e astăzi vestit în toate părțile lumii.

Mai avem o singură dorință, să-i vedem sub stăpânire românească și pe Românii din Torontal, cari sunt și acum încă despărțiți de trupul neamului nostru. Și această dorință de obște a tuturor Românilor dela Nistru până la Tisa e pe cale a se și împlini în curând.

Consiliul Dirigent a hotărât

adecă să cheme sub drapel pe fii Banatului cari se află sub stăpânire românească, să dovedească lumii întregi că adevărată zace în acești fii de grănițeri, cari au fost totdeauna în fruntea tuturor mișcărilor noastre naționale. „Banatu-i fruncea“ e vorba Bănățenilor și suntem siguri că Banatul și fiii Banatului românesc vor și să dovedească cât sunt de insuficienți pentru întregirea neamului.

Toate privirile se vor așina asupra acestor bravi Români, când în ziua de 15 Noembrie vor fi chemați sub drapel. Când țările străine, și mai cu seamă cei dela Conferința de Pace, vor vedea insuficiența acestor șoimi neîntrecați, se vor vedea siliți să recunoască, că poporul acesta e vrednic să stăpânească întreg Banatul.

Ziua de 15 Noembrie va fi o adevărată zi de sărbătoare a Banatului; dela feliul cum se vor prezenta fiii Banatului la arme în ziua aceea atârână soarta Banatului. Bănățenii au deci cuvântul; noi Ardeleii suntem siguri, că ei vor și să arete lumii că sunt oamenii ordinii și ai poruncii, precum au fost și părinții lor, vestii grăniceri. La arme deci, frați Bănățeni!

»Mare câștig este să fi cu frica lui Dumnezeu și mulțumit. Căci noi n'am adus nimic în lume, și, de bună seamă, nici nu vom lua nimic din lume.

Apostolul Pavel.

Pământ.

— Cum impart bolșevicii pământul. —

Lume multă se adunase în fața sovietului.*) Țărani, târgoveți, preoțete (cofărițe), toți cu casmale (săpoaie) și topoare la spinare.

— Iar revoluția l?... —

— Nu, se imparte pământul din marginea satului.

În mijlocul lor, doi cinovnici slujbași, adică un lucrător din port și un rotar — ingineri hotarnici în noua administrație — cu ghiozdane și hârtii la subsuoară și la urechi cu creioane, vorbeau mulțimei:

— Stați să ne înțelegem... Tu, Maximov, în care parte de loc vrei pământul, spre șosea sau spre mai înnăuntru?... Au să se facă drumuri mai la fund.

— Eu, Ilici, ași vrea, nici la șosea nici la..., adică vreau mai înnăuntru... Acolo unde-s pomii mai groși.

*) Soviet se numește cărmuirea bolșevică.

— Bine, dar pomii groși sunt în toată pădurea, și tot așa sunt și subțiri.

— Eu vreu acolo unde-s groși, tu știi bine, ca să pot face căpățâni de roată, îmi trebuie lemn gros.

— Bine!... Tu, Burlacov?... —

— Eu aș vrea să-mi dai lângă pământul ce-l am, să pot vedea odată de amândouă locurile.

— Unde este locul tău?

— Apoi locul meu este pe marginea Niprului, în stuțarie, tu știi bine că eu vând trestii, ce te mai faci că nu știi unde mi-e locul.

— Păi, noi împărțim acum pădurea.

— Bine, bine, dar mie nu-mi trebuie în pădure, mie să-mi dai acolo unde îmi lipsește.

— De unde?... —

— De unde? Dela „burjuul“ Ilic Nicolici, care are o grămadă de pământ lângă mine, și apoi el e burju (nădrăgar), are bani, case, de toate.

— Taci din gură Burlacov, tu vorbești nejudecat; întâi se imparte pădurea, și pe urmă vom vedea noi ce vom face;

nici unul n'are să rămâie cu pământuri, toate ale voastre au să fie, dar ceva mai târziu...

— Mai târziu!... Care va să zică să aștept până iar va veni burjuul să stăpânească, ca să-mi dea trei coți de groapă în fundul Siberiei, în loc de a lua și eu cu tot norodul de odată.

— Bine, dar acum noi tăiem pădurea; lemnele și pământul sunt ale voastre.

— Și cosciugul tot lemn e, și groapa tot pământ!...

— Dar taci măi din gură, strigă unul din cei mulți, acum nu îngropăm pe nimeni, și apoi așteptăm din zori cu topoarele și lopețile la spinare, și acum te-ai găsit tu să incurci lucrurile, eu am casa lângă pădure, pădurea să se taie și să se împartă.

— Pădurea, strigară toți, ne trebuiesc lemnele, a început să imprimăvăreze, putem face case: — și așa o să treacă vreme până ce vom ciopli pomii.

— Tu, Vasile, unde vrei?... —

— Ai trecut la Vasile, și pe mine m'ai lăsat, spuse Burlacov,

păi dac'ăi vorba așa, am să trec eu în locul tău, să impart eu cinstit la fiecare unde vrea.

— O să faci tu Burlacov!... Vai de capul tău, tu nici că știi ceteri și scrie, pe cât timp Ilici...

— Ticălosule!... Neam prost, ce știi tu?...

— Dați-i o lopată și n'are să mai ceară stuf (trestiiș) inter-veni un altul.

— Și din toate părțile se încrucișeau strigătele mulțimii și se mișcau topoarele, lopețile, ca toamna porumbii rășiți de știuleți în bătaia vântului.

Știi ce, spuse Ilici împăciuitor, dacă e vorba apoi noi tot de geaba împărțim aci, haidem la loc și acum chiar fiecare o să vă însemnați pământul cu o urmă săpată de lopată, apoi veți număra pomii și îi veți însemna cu creștături de topor, ca să se știe.

— Așa Ilici!...

— Așa!... Halal ție că știi să faci dreptate, și toți întăriră:

— Așa... la pământ, la pădure... Și porni convoiul acesta cu Ilici în frunte, și în dreapta lui

Alegerea dela Sângeorz-Pădureni.

— Față cu candidatul Partidului Național stă preotul MUICĂ. —

În cercul de alegere al Sângeorgiului de pădure din județul Mureș-Turda a fost candidat din partea partidului național d. Alexandru Lupeanu-Melin, profesor și publicist, redactorul gazetei noastre.

Această circumscripție are o parte de sate pe valea Niragiului și altă parte pe Târnavă mică, până în pragul Săquimii. Români de-ai noștri sunt în satele de pe Niragiu, destui de puțini, apoi mai sunt în Sângeorz și în Sovata. Însă toți românii noștri din acelea părți, fiind icuți printre săcui nu prea știu românește, iar cei mai tineri nu mai știu aproape de loc. Dacă îi întrebi ce sunt, ei îți răspund cu durere pe ungurește, însă cu o oarecare mândrie: *En oláh vagyok* (eu sunt român)... va să zică acești frați ai noștri, cărora vitregia sorții le-a luat limba nu și-au uitat însă că sunt români și doresc acum să învețe iarăși, să fie cu adevărat cecece s'au născut.

Partidul național a trimis în acelea părți să le fie candidat un om de peană, un om răsărit din popor, care îi știe grăi poporului în limba lui, care prin gazete și prin cărți să răspândească lumina cea bună românească și în acelea părți bătute

de nenoroc, să-i trezească la viață națională, să le fie de ajutor și sprijin în durerile și și năcăzurile lor de români năcăjiți.

Așa s'a gândit Partidul nostru național și cu acest gând s'a dus în acelea părți și candidatul partidului, d. Alex. Lupeanu.

Dar una gândeste Partidul și alta vrea părintele Muică... Sfinția Sa nu a luat în seamă ce zic fruntașii neamului nostru, pentru cine chezășuesc cei aleși ai noștri, ci s'a socotit și s'a pus întru hotărârii partidului și a candidat și dânsul la Sângeorz.

Părintele Muică e născut și crescut în Sângeorz, are acolo părinți și neamuri, cari desigur că vreau ca părintele să le fie deputatul. Asta e lucru firesc. Va mai fi având și prietini și cunoscuți între săcui, cari încă pe d-sa îi vreau — așa spune.

Di Alexandru Lupeanu a cercetat satele de pe Niragiu, și s'a oprit în *Sănbenedic*, unde le-a vorbit românii noștri de acolo în dulcele nostru grai românesc, cari au ascultat cu lacrimi în ochi vorbirea d-sale. Iar la urmă un Român desghetat i-s'a înfățișat cu o listă lungă rugându-l să primească hârtia de candidare în numele poporului din acel sat, care e foarte bucurat de trimisul Partidului nostru național. Acelaș dor a răsunat și din alte sate cu români ale cercului.

În ziua de candidare s'a prezentat însă la președinte și

popa Muică în numele sătenilor săi.

Prin urmare, la Sângeorz va fi luptă de alegere. Românii noștri sunt puțini, satele celea puternice sunt ale săcuilor cu Sângeorzul în frunte.

Întru potruva răspânditorilor de știri.

1. Vor fi considerați ca infractori;

a) Acei cari fără rea credință prin localuri publice gări, trenuri, pe străși, etc., vor comunica colportă, comentă în orice chip, știri fie adevărate, fie imaginare, sau păreri relative la operațiunile de războiu, situația și dislocarea trupelor, dispozițiunile autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această infracțiune se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amendă până la 2000 Lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a spiona, sau trada, se aplică pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

ȘTIRI.

Alegerile în județul Alba-inferioară.

În circumscripțiile de alegere din județul Alba-inferioară au fost candidați de către Partidul național dr. Alexandru Nicolescu la Blaj, dr. Zaharie Muntean la Aiud, dr. Ionel Pop la Vințul de Jos, Eugen Goga la Ocna Sibiului, dr. Ioan Coltor la Uioara și dr. Octavian Prie la Abrud. Cei cinci înșirați în frunte nu au contracandidați, deci se pot socoti de aleși, iar dr. Octavian Prie, profesor, are contracandidat la Abrud pe dr. Amos Frâncu, avocat și director de bancă în Cluj, care a pășit cu programul său. Se va da deci o luptă inversunată pentru deputăția Abrudului.

— **Li-se apropie sfârșitul.** După Colceag și Denikin, vine un alt general să bată și mai rău decât aceștia pe bolșevici. Generalul se cheamă Iudencic, care după veștile mai proaspete a cuprins orașul Nijni-Novgorod și se află acum la 100 km. de Moscva. Și cum bolșevicii fug mâncând pământul, din clipă în clipă trebuie să seosească și veștea despre căderea Moscvei.

ajutorul ce aveă să însemne numele fiecăruia în condică.

— Vorbea norodul tot — ei în de ei — făcând un sgomot de păcă — cum erau în grup — un roi mare de albine, al cărei bătăit se auzcă în depărtare.

Ajunși la pădure, fiecare își luă locul unde vroia.

— „Eu am șase suflete în sașă, mie să-mi dai mai mult”. Altul: „Mie îmi place locul ăsta, dar prea sunt bețe pomii de pe el, am să iau locul aci, și pomii de colo, ia uite ce frumoși sunt, din ăia pot face bărne de casă, din ăștia nu pot face nici gard, nici-pe foc, te miri că n'or arde”.

— Nu se poate, fiecare va luă pământul cu ce e pe el.

— Așal... Fiecare cu pământul și lemnul lui.

— Certăți-vă!... Mie să-mi dați pământul ăsta, și pe ăsta îl iau, și pământul bun și lemnele bune, cine nu vrea să nu ia...

— Dar cine e ăla să nu ia?... — Cine?... Iacă, Burlacov...

— Dușmanule, hoțule, ticălocele..., inepu Burlacov, de ce vorbești așa, mie îmi trebuie mai mult decât tic, tu n'ai decât nevastă, eu am și patru băieți, decât numai mie îmi trebuie acolo unde mai am, nu pot să mă fac în două, să-mi las capul în pădure și picioarele în stof.

Securile loveau în pomi și casmelele scormoneau o linie de demarcație, o miezină a noilor proprietăți.

— Ilicil... Ilicil... pomul ăsta e al meu și uite tâlharul ăsta vrea să mi-l fure.

— Să te dai la o parte... E al meu, eă de nu, te tai cu toporul, ce crezi că mai e vremea pe când erai sluga ispravnicului?...

— La dracul Nici o treabă nu se mai poate face cu voi, m'ăți zăpăcit de nici nu știu cum v'oi mai împărți locul, spuse Ilicil...

— Ilicil! ăsta e un hoț.

— Mama ta de ticălos!...

— Ba tu ești ticălos.

— De cinci ani de când ai să-mi dai zece ruble, și nu mi le ai dat... șarlatanule...

— Lasă rublele, și vezi ica, săriți-ar ochii, — ăsta e pomul meu, și se repezi cu toporul să lovească.

Astămpără-te, Dimitrie, și tu Ivan, pomul o să fie al aceluia care are mai puțin pe pământul lui; așa o sa fie, m'ăți înțeles? Ei... acum să tăceți din gură, și Ilici după câteva clipe de gândire, după ce se scărpină în cap, bătu cu mâinile în niște hârtii, spunând tuturor:

— Ascultați tovarăși, împărțea de astăzi nu e bună, vom veni mâine din nou și vom face lucrurile cu socoteală!...

— Se făcu liniște întâiu, apoi iar se înteei gura și fiecare se oprea în fața lui Dimitrie și a lui Ivan, încercându-i de ochari.

— Voi sunteți de vină păcătoșilor, spuse unul, în loc să mulțumiți lui Dumnezeu de stăpânirea noastră, a poporului, voi vă certăți ca țigani, până s'o mânia iar al din slavă să ne trimeată cnutul lui Nicolai... Porcilor!...

O săptămână în șir, în fiecă zi se împărțea pădurea fără să se fi împărțit nimic. Pomii însă

se răriră până ce s'au isprăvit, și pe locul sterp începu a se ridică picioarele de lemn ale noilor case.

Burlacov vându dreptul de a luă pământ unui altuia, pe preț de două sute ruble.

Toți aveau de acum pământ, însă nici unul nu știă unde e și cât e.

Pădurea din marginea orașului se pustiise, gropi largi arătau locul unde altă dată fusese rădăcinile mari ale pușinilor brazi și mușilor salcâmi.

(A. Patriei.) C. Ardeleanu.

» *Departa de voi orice mănă, și tufine, și aprindere, și strigare, și cuvânt de ocară! Fiți buni unul cu altul, mi-loși, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v'a iertat pe voi întru Hristos.*
Apostolul Pavel.

» *Cuvântul crucit celor perituri nebunie este; iar pentru ceice se mântuiesc, adecă pentru noi, este puterea lui Dumnezeu.*
Apostolul Pavel

— **Galiția s'a alipit la Polonia.** Așa a hotărât marea adunare națională dela Lemberg, unde 250 voturi s'au dat pentru alipire și 82 voturi contra alipirii.

— **Ce mai fac Englezii?** Ar crede cineva, că războiul a cutremurat numai temelile statelor mici, și că numai locuitorii acestor țări se luptă cu năcazuri, iar statele mari și puternice că și-ar fi lecuit ranele.

Cel ce crede astfel, se înșală amar!

Așa bunăoară Anglia, care stăpânește a cincea parte din rotogolul pământului, iese la iveală, că pe urma războiului înfricoșat a ajuns la așa mare încercătură, cât se vede silită să-și vândă o parte bunicică din țara sa, cu scopul să-și acopere cheltuielile, ori cum s'ar zice mai pe domnie, să-și reguleze finanțele.

În legătură cu această lipsă de bani, doctorul Eaton din Canada, a scris la gazetă un articol, anume cu scopul să înduplece inimile Americanilor și oarecum să-i pregătească pentru război.

Insuș Lloyd George e îngrijorat de starea țării sale, și a început o propagandă întinsă, ca să-și dedecă poporul său să trăiască mai simplu, mai cumpătat. Pe lângă aceasta a oprit scoaterea banilor englezești din țară, și a hotărât să scărțeze cheltuielile interne.

— **Ciocnirea de aeroplane.**

Se înmulțesc tot mai mult aeroplanele și zboară tot mai des încât azi mâne nici văzduhul nu le mai ajunge, ci fiindu-le prea strâmt se ciocnesc, precum se ciocnesc trenurile pe căile ferate. Astfel două aeroplane cari se întorceau din orașul Presidio din America, noaptea, au dat unul peste celalalt prin întunec și unul a luat foc, iar al doilea s'a sfărâmat cu totul. Piloții, cârmacii lor au murit numai decât, iar alți doi călători cari se găseau pe aeroplane au scăpat vii ca prin minune, răniți ușor.

— **Hoții de păgubași!** De astădată nu sunt ungerii, ci trimișii Antantei, încredințați să viziteze pe prinsonierii bolșevici închiși în cetatea Aradului. Trimisii aceștia vestiți — lucru mare — au fost arestați, fiindcă s'au găsit la ei mulți Lei de-ai băncii naționale, pe cari voiau să-i schimbe, să-i vândă și să facă chilipir bun în cele țări străine, unde leul are preț bun. Se adevărește, că banul cu adevărat este ochiul dracului.

— **Visul generalului Kluck.** Generalul Kluck, cel dintâi neamț care a fost bătut de Francezi în 1914, face propunerea unei alianțe (pretinii) între

Anglia, Franța și Germania, pentru a se lupta toți împreună în contra bolșevicilor ruși. Propunerea lui însă nu e sprijinită de gazetele nemțești, așa că gândul acesta bun e născut mort. Gazetele nemțești nu vreau altă luptă în contra bolșevicilor decât una economică. Har Divi, că vedem și gazetele nemțești că s'au sătule de vărsare de sânge, când stăm să judecăm, că și numai acum e anul nu se cugetau decât la prăpăd și pustiire.

— **Clopotele românești la Budapesta.** O bună parte din clopotele furate de unguri și nemți, au fost găsite, la vestita fabrică de gioante și granate alui Weiss Manfred din Budapesta. Pe clopotele găsite acolo stă încă neatinsă slova românească, așa cât nime nu mai poate să tragă la îndoială, că acele sunt clopote românești. O delegație americană le-a și fotografiat.

Așteptăm, să le aducă cât mai curând în țara noastră!

— **Via prinsonierii din Siberia!** Domnul Victor Branște dela Brașov, privitor la reîmpatrierea (aducerea acasă) a legionarilor și prinsonierilor, aduce la cunoștință următoarele:

Acțiunea pentru reîmpatrierea Românilor este în curgere. Guvernul român a primit toate cererile și propunerile dlor Dr. Vaida și Dr. Nițescu, făcute în această privință. Multămintă străduinței lor, număratoarele piedeci au fost înlăturate.

Reîmpatrierea Românilor se face deodată cu transportul trupelor ceho-slovice pe vapoare închiriate dela Francezi. De transportare grijesc dnii Dr. Nedelcu și Simion Gocan (fost profesor în Blaj), cari și acum se află tot în Siberia.

Deodată cu reîmpatrierea românilor, guvernul nostru grijeste să aducă și pe prinsonierii de altă naționalitate, dacă aceștia declară sărbătorește, că vor fi cetățeni credincioși ai României mari, și că nu au luat parte la mișcările bolșeviste.

— **Câtă roadă de grâu are lumea întregă?** După datele cele mai nouă întrecător, adecă grâul ce se poate pune în vânzare, în anul 1919 în Statele-Unite este de 90 milioane chintale (măși), în Canada de 30 milioane, în Argentina de 20 mil., în Australia de 20 mil., în Indii 15 mil. Adecă peste tot 175 milioane de chintale. La acestea trebuie să mai punem încă 50 mil. de chintale. La acestea trebuie să mai punem încă 50 mil. de chintale de grâu rămas din anul trecut.

Fără de acestea 225 mil. Belgia are lipsă de 15 mil., Franța de 40 mil., Anglia de 50 mil., Italia de 17½ mil., Germania de 35

mil., Austria de 18 mil., Bulgaria și alte țeri nevoiașe de 15 mil., adecă peste este lipsă de 190 mil. de chintale, ca oamenii din aceste împărății să-și aibă pânea de toate zilele. Care va să zică, în toată lumea vor românea 35 mil. nefolosite, la care dacă socotim și cele 5 mil. chintale, ce-i întrec României, iese că s'a făcut grâu în anul 1919 mai mult cu 40 mil. chintale, decât are lipsă omenirea vreme de un an de zile.

— **28 Oct. 1918.** Azi, în 28 Oct., 1919 se împlinește anul, decând frații Italiani au rupt frontul austro-ungar la Piave, și prin aceasta au dat lovitura de moarte împărăției fărădelegilor.

— **Judecata lui Wilhelm.** Se fac toate pregătirile ca fostul împărat al Nemților să fie tras cât mai curând la judecată.

Ordin circular Nr. 5245 privitor la portul armelor.

Se reaminteste prevederile ordonanței Nr. 3 din 1919 modificată în Maiu a. c. cu privire la arme și munițiuni ce s'ar găsi la persoanele civile.

Este absolut interzis de a purta sau a păstra arme de foc sau arme albe (sabii, baionete, iatagane, pupunale, bastoane cu spadă etc.) precum și muniții sau explosive de orice fel (praf de pușcă, dinamită, ecrasită, cartușe, granate etc.).

b) Acei cari ar poseda asemenea arme și munițiuni sunt obligați a le preda celui mai apropiat Comandament militar în schimbul unei adeverințe.

c) Neexecutarea dispozițiilor dela punctele a) și b) prevede pentru vinovați cum și pentru aceia, care ar fi știut de existența lor la alte persoane fără a fi denunțat, pedepse de 10 ani închisoare și 10000 (zece mii lei) amendă.

Având în vedere, ca pe alocurea se mai găsește munițiuni la persoane, care declară, că nu a cunoscut prescripțiunile ordonanței Nr. 3, pe baza dreptului ce ne confera art. 6 din legea starea de asediu.

ORDONĂM:

1. Până la data de 30 Octombrie 1919 se acordă ultimul termen de executare a prevederilor acelei ordonanțe.

2. Comandamentele de Garnizoane, Comendurile de Piață și Jandarmi și toți agenții forței publice vor ridica toate armele dela toți cei cari nu au autorizație specială de a purta arma.

Toți acei, cari astăzi poartă arme în interesul obștesc (Poliție, paznici de pădure) și acei cari astăzi au permise speciale de a purta arma pentru interes personal, fie dela autoritățile

militare, fie dela civile sau dela Pretorul Zonei de Supraveghere le vor păstra, predând numai permisele ce au la Comendurile de Piață pentru locuitorii orașelor și Jandarmeriei pentru locuitorii satelor.

Armele cari au fost adunate de Jandarmi nu se vor înapoia fără ordinul Zonei de Supraveghere.

Comendurile de Piață și Comandamentele Companiilor de Jandarmi centralizează aceste permise în tabele recapitulative pe care se va indica pentru fiecare caz.

(Numele și pronumele celui care a fost autorizat de a purta arma. b) Motivul pentru care a cerut aceasta autorizare. c) Dacă aceste motive mai perzista și astăzi. d) Cine a liberat permisul și la ce dată. e) Opinia Comandantului de Piață (a Comandantului Companiei de jandarmi) dacă cererea este absolut justificată.

Aceste tabele dimpreună cu toate permisele vor fi trimise Zonei până la data de 25 Octombrie c.

Pe fiecare permis se va scrie opinia concretă a Prefectului 1. dacă crede că posedarea armelor de câtră cei interesați e absolut necesară. 2. nu prezintă nici un pericol pentru siguranța statului.

5. Armele adunate, fie, că au fost aduse de bună voe fie că au fost găsite prin perchiziție, se vor depozita în magaziiile Companiilor de Jandarmi.

Comandamentele de Piață vor trimite armelor tot la Companiile de Jandarmi cu un tablou în care se va arăta: felul armei, sistemul fabrica de preveniența, calibrul, starea în care este predată și felul munițiunii.

Aceste mențiuni se vor face de Comandanții de Piață și de Jandarmi în chitanțele ce le liberează celor ce le depun.

Companiile de Jandarmi le vor întreține cu magazineri răspunzând de starea lor bună până ce se va da ordin de înapoieră când se va încasa și suma cheltuită cu întreținerea lor, (costul unsoarei ce se va repartiza la numărul armelor).

6. Zona de Supraveghere este singura autoritate în drept de a autoriza pe viitor portul de arme.

Pentru viitor orice persoane particulare, care are neapărat nevoie de a purta arme pentru siguranța lui personală sau a avutului sau vor adresa cereri scrise Comandantului Campaniei de Jandarmi respectiv care va cerceta și va lua și opinia scrisă a Prefectului și va înainta la Comandamentul Zonei.

Comandantul Zonei de supraveghere generală de divizie Petala.

Șef de stat major Lt Colonel V. I. Badulescu.

Număr cenzurat de Iulia Maior.